

עמ"ת 62779-10-25 - קאפרי אליאס מוזס נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 62779-10-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: קאפרי אליאס מוזס
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו מיום 26.10.2025 במ"ת
49506-06-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע'
מסארווה
תאריך הישיבה: י"ג חשוון תשפ"ו (04 נובמבר 2025)
בשם העורר: עו"ד מירי פרידמן
בשם המשיבה: עו"ד פלג ינון

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 26.10.2025 בעניין מעצרו של העורר עד תום ההליכים (מ"ת 49506-06-25, השופט ע' מסארווה).

2. ביום 22.6.2025 הוגש נגד העורר ואחיינו (להלן: האחין) כתב אישום לבית המשפט המחוזי, ובו שני אישומים. על-פי המתואר באישום הראשון ביום 12.6.2025 בסמוך לאחר חצות שני דיירים בבניין שבו מתגורר גם העורר (להלן: המתלוננים) גרמו לרעש בדירתם שהטריד את מנוחתו. למחרת, ביום 13.6.2025 בסמוך לשעה 13:00, העורר התפרץ לדירת המתלוננים כשהוא צועק במטרה להפחידם. לאחר מכן אחד המתלוננים שאל את העורר מדוע התפרץ לדירה, ובתגובה לדברים העורר איים עליו. בהמשך לכך העורר והאחין, שהוא חייל סדיר הנושא נשק צבאי מכוח תפקידו, קשרו קשר לאיים על המתלוננים באמצעות נשק. בסמוך לשעה 13:45 הגיע האחין לבניין כשברכבו נשקו הצבאי ופטיש גדול. העורר ואחיינו נעמדו מול חזית הבניין

כשהעורר אוחז בנשק והאחיין אוחז בפטיש. העורר כיוון את הנשק לעבר דירת המתלוננים וירה ירייה אחת במטרה להפחידם. בשלב זה, האחיין לקח עמו את הנשק ונמלט מהמקום לביתו, שם פירק את הנשק לחלקיו במטרה להכשיל הליך שיפוטי. על-פי המתואר באישום השני, לאחר התפרצותו של העורר לדירת המתלוננים, ובעת שירד בחדר המדרגות, פגש העורר את נציג ועד הבניין. לאחר דין ודברים בין השניים דחף העורר את דלת דירתו של נציג הוועד, נכנס לדירה ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו. המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

3. בכתב האישום יוחסו לעורר העבירות הבאות: נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק, וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק (ריבוי עבירות), רובן בביצוע בצוותא.

4. בצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים. המדינה טענה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, וכי קיימת במקרה זה חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. עוד נטען כי מסוכנותו של העורר נלמדת גם מעברו הפלילי הכולל עבירות איומים, תקיפה, פגיעה, הסגת גבול פיזית, היזק לרכוש בזדון ועוד.

5. ביום 23.6.2025 התקיים דיון בבקשת המעצר, ובסיומו בית המשפט המחוזי קבע כי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בתוך 30 יום (השופט ט' חיימוביץ). ביום 9.7.2025 התקיים דיון נוסף בעניין ובו הודיעה באת-כוחו של העורר כי היא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה. היא הוסיפה וטענה כי בניגוד לאמור בכתב האישום העורר לא כיוון את הנשק לדירת המתלוננים, אלא כלפי מעלה. בתום הדיון קבע בית המשפט המחוזי כי נוכח הסכמת באת-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה יתקיים דיון נוסף בעניין לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן (השופט ע' מאור).

6. ביום 14.7.2025 הוגש התסקיר מטעם שירות המבחן שהעריך, בין היתר, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה מצד העורר בעתיד ונמנע מלהמליץ על שחרורו של העורר ממעצר מאחורי סורג ובריח.

7. ביום 20.7.2025 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי ובסופו בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בתמצית, בית המשפט המחוזי קבע כי לא עלה בידי העורר להציג טעמים הסותרים את חזקת המסוכנות הקמה בעניינו נוכח המעשים החמורים המיוחסים לו. בית המשפט המחוזי הוסיף ועמד על עברו הפלילי המכביד של העורר, לרבות בעבירות של איומים ואלימות, והטעים כי בנסיבות העניין אין מקום לסטות מהכלל שלפיו אין מקום לחלופה בענינים של נאשמים שלהם מיוחסים מעשי ירי. להשלמת התמונה יצוין כי אחיינו של העורר הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

8. ביום 24.7.2025 העורר הגיש על כך ערר לבית משפט זה. ביום 31.7.2025 התקיים דיון בבית משפט זה, שבמהלכו העורר חזר בו מהערר אך ביקש שיערך בעניינו תסקיר משלים לצורך בחינת האפשרות לשלבו בחלופה מוסדית שיקומית. באת-כוח המדינה הביעה התנגדות לבקשה זו. בתום הדיון הורה בית משפט זה על עריכת תסקיר משלים בעניינו של העורר לצורך בחינת התאמתו למסגרת שיקומית (עמ"ת 66020-07-25, השופט ע' גרוסקופף). זאת, מבלי לנקוט עמדה סופית בעניין התאמתו של העורר להליך שיקומי, ותוך הותרת ההחלטה בעניין לשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי לאחר שתתקבל התייחסותו של שירות המבחן לנושא.

9. ביום 17.9.2025 הוגש תסקיר משלים, ובו שירות המבחן שב והעריך כי ישנו סיכון גבוה להישנות של התנהגות דומה מצדו של העורר. כן צוין בתסקיר כי ככל הידוע לא קיימות מסגרות שיקומיות המתאימות לעורר. תסקיר משלים נוסף שהוגש ביום 21.10.2025, בהתאם להחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 18.9.2025 (השופט מסראווה), חזר אף הוא על אותן מסקנות. התסקיר התייחס באופן ספציפי גם למסגרת "בית חם" המציעה בין השאר חלופת מעצר פרטית בפיקוח אנושי וכוללת גם אפשרות לפיקוח אלקטרוני (אך אינה מפוקחת על-ידי משרד הרווחה לצורך הפעלת מסגרת לחלופת מעצר או מתן טיפול פסיכוסוציאלי, לרבות טיפול הממוקד באלומות). שירות המבחן הדגיש כי הגם שמנהל המסגרת התחייב לדווח על התנהלותו של העורר, היא אינה מספקת אפקט הרתעתי ופיקוחי מספק. בהתאם לכך, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על העברת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני במסגרת זו.

10. ביום 26.10.2025 התקיים דיון בעניינו של העורר בבית המשפט המחוזי, ובו טענה באת-כוחו כי בהתאם להחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025 (כמפורט בפסקה 8 לעיל) יש לבחון את העברתו של העורר למסגרת שיקומית. בשלב זה מיקדה באת-כוח העורר את טענותיה בחלופות פרטיות, ובהן המסגרת של "בית חם". בתום הדיון בית המשפט המחוזי קבע כי יש להותיר את העורר במעצר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט הטעים כי ההחלטות שהפנו את העורר לתסקירים משלימים התייחסו ב"זהירות רבה" לאפשרות לבחון את שילובו של העורר בחלופה מוסדית שיקומית, מבלי להביע עמדה סופית בעניין, ונועדו לקבל את התייחסותו של שירות המבחן לנושא. בהקשר זה צוין בית המשפט המחוזי כי שירות המבחן סבר שהמשיב עצמו אינו מתאים להליך טיפולי ושיקומי, קודם כול מטעמים הקשורים בו. על כן, ובהתחשב בחומרתם של המעשים המיוחסים לעורר המקימים עילת מעצר בעצמה גבוהה מאד - בית המשפט המחוזי קבע כי יש להותיר את ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים על כנה.

11. הערר שבפניי מיום 30.10.2025 נסב על ההחלטה האמורה. בערר הועלו טענות מצד העורר לפיהן בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא בחן בעצמו חלופות מעצר פרטיות. זאת, בשים לב לכך ששירות המבחן אינו ערוך לפיקוח על חלופות פרטיות. בפרט, נטען שבית המשפט המחוזי שגה בכך שלא נענה לחלופה שהוצעה על ידי העורר, זו של "בית חם". כמו כן, העורר העלה טענות הנוגעות לכך שהתסקיר מטעם שירות המבחן כלל טעויות עובדתיות, בין השאר בכל הנוגע לעברו הפלילי.

12. הדיון בערר התקיים בפני ביום 4.11.2025. באת-כוחו של העורר הטעימה כי המסגרת של "בית חם" מוכרת כחלופה טובה וכי במקרים מתאימים ניתנות החלטות המפנות אליה עצורים לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני. היא אף ציינה כי היענות לאפשרות זו מתחייבת למעשה על-פי רוחה של החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערר להידחות. בהקשר זה, הודגשה המסוכנות הברורה העולה מכתב האישום, שבו מתואר אירוע המבטא פריצת גבולות.

13. לאחר ששקלתי בכובד ראש את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הבקשה להידחות. באת-כוחו של העורר השליכה את יהבה על כך שאין לשלול את המסגרת הפרטית של "בית חם" במקרים המתאימים, גם אם שירות המבחן אינו מותאם לעבודה מולה. על כך יש לומר, כי אכן, כל מקרה צריך להיבחן לגופו ובהתאם למאפייניו המיוחדים. דא עקא, מאפייניה של החלופה ב"בית חם" כשלעצמם לא עמדו ביסוד החלטתו של בית המשפט המחוזי. לאמיתו של דבר, כפי שהובהר בהחלטה, ההכרעה בעניינו של העורר התקבלה בראש ובראשונה על רקע המאפיינים שלו עצמו בשילוב חומרת המעשים המיוחסים לו. מדובר במי שעומד לחובתו עבר פלילי מכביד, שהתנהלותו והתייחסותו למעשיו הביאה להערכה של סיכון גבוה להתנהגות דומה בעתיד ושהעבירות המיוחסות לו כוללות ירי בנשק חם באזור מגורים. שילובם של כל אלה מוביל למסקנה שבעת הזו יש להותיר את העורר במעצר מאחורי סורג ובריח.

14. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ו (13 נובמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת